

DOM

Afsagt den 20. april 2007 af Retten i Århus, 13. afdeling, i sag

SS 13.4763/2006

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

CPR nr. (Født 1947)

Adresse 1

8000 Århus C

Tiltalen og parternes påstande

Tiltalte er ved anklageskrift af 30. oktober 2006 tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 279, ved i perioden fra den 6. juni 2003 til den 2. december 2003 som beskikket bistandsværge for domfældte Vidne 1 svigagtigt at have bestemt Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 3 gange anmodede om og fik udbetalt i alt kr. 3.600,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom Vidne 1 ikke var indlagt i henhold til dom.

2.

straffelovens § 279, jf. § 21 ved den 3. marts 2004 som beskikket bistandsværge for domfældte Vidne 1 svigagtigt at have forsøgt at bestemme Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han anmodede om kr. 1.200,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom Vidne 1 ikke var indlagt i henhold til dom, hvilket forhold mislykkedes, idet personale hos Politiet afviste at udbetale vederlaget.

3.

straffelovens § 279, ved i perioden fra den 3. februar 2003 til den 14. januar 2004 som beskikket bistandsværge for domfældte Vidne 2 (V2) svigagtigt at have bestemt Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 5 gange anmodede om og fik udbetalt i alt kr. 6.000,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom Vidne 2 ikke var indlagt i henhold til dom.

4.

straffelovens § 279, jf. § 21, ved i perioden fra den 31. marts 2004 til den 11. marts 2005 som beskikket bistandsværge for domfældte Vidne 2 svigagtigt at have forsøgt at bestemme Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 3 gange anmodede om at få

udbetalt i alt kr. 4.800,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom **Vidne 2** ikke var indlagt i henhold til dom, hvilket mislykkedes idet personale hos Politiet afviste at udbetale vederlaget.

5.

straffelovens § 279, jf. § 21 ved i perioden fra den 1. november 1999 til den 18. maj 2001 som beskikket bistandsværge for domfældte

Vidne 3 svigagtigt at have forsøgt at bestemme Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 3 gange anmodede om at få udbetalt vederlag på i alt kr. 7.200,-, hvilket mislykkedes, idet personale hos Politiet afviste at udbetale vederlaget.

6.

straffelovens § 279, ved i perioden fra den 10. juli 2001 til den 1. oktober 2002 som beskikket bistandsværge for domfældte **Vidne 4**

svigagtigt at have bestemt Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 6 gange anmodede om og fik udbetalt vederlag på i alt kr. 7.200,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom !

Vidne 4 ikke var indlagt i henhold til dom.

7.

straffelovens § 279, jf. § 21 ved den 25. februar 1998 som beskikket bistandsværge for domfældte **Vidne 4** svigagtigt at have forsøgt at bestemme Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han anmodede om udbetaling af kr. 1.200,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom **Vidne 4** ikke var indlagt i henhold til dom, hvilket mislykkedes, idet personale hos Politiet afviste at udbetale vederlaget.

8.

1. straffelovens § 279, ved den 23. juli 2001 som beskikket bistandsværge for domfældte **Vidne 5** svigagtigt at have bestemt Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han anmodede om 1.200 kr.-vederlag som beskikket under sagen og fik udbetalt kr. 1.200,-, selvom han ikke var beskikket under sagen,
2. bedrageri efter straffelovens § 279, ved den 24. september 2001 som beskikket bistandsværge for domfældte **Vidne 5** svigagtigt at have bestemt Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han anmodede om og fik udbetalt 1.200 kr. i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom **Vidne 5** ikke var indlagt i henhold til dommen,
3. bedrageri efter straffelovens § 279, ved i perioden fra den 10. april 2003 til den 14. januar 2004 som beskikket bistandsværge for domfældte **Vidne 5** svigagtigt at have bestemt Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 4 gange anmodede om og fik udbetalt 4.800 kr. i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom **Vidne 5** ikke var indlagt i henhold til dommen.

9.

straffelovens § 279, jf. § 21 ved i perioden fra august 2004 til den 11. marts 2005 som beskikket bistandsværgen for domfældte [redacted] Vidne 5 svigagtigt at have forsøgt at bestemme Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 3 gange anmodede om udbetaling af i alt kr. 6.000,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom [redacted] Vidne 5 ikke var indlagt i henhold til dom, hvilket mislykkedes, idet personale hos Politiet afviste at udbetale vederlaget.

10.

straffelovens § 279, ved i perioden fra den 29. november 1999 til den 28. juli 2003 som beskikket bistandsværgen for domfældte [redacted] Vidne 6 [redacted] svigagtigt at have bestemt Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 10 gange anmodede om og fik udbetalt i alt kr. 14.400,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom [redacted] Vidne 6 ikke var indlagt i henhold til dom,

11.

1. bedrageri efter straffelovens § 279, jf. § 21 ved i perioden fra den 16. oktober 1997 til den 30. september 2002 som beskikket bistandsværgen for domfældte [redacted] Vidne 6 svigagtigt at have forsøgt at bestemme Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 7 gange anmodede om i alt kr. 11.200,- i årsvederlag, selvom han ikke var berettiget hertil, idet [redacted] Vidne 6 [redacted] endnu ikke var dømt eller pengene allerede var udbetalt, hvilket mislykkedes, idet personale hos Politiet afviste at udbetale vederlaget.
2. forsøg på bedrageri efter straffelovens § 279, jf. § 21 ved i perioden fra den 16. oktober 1997 til den 7. januar 2005 som beskikket bistandsværgen for domfældte [redacted] Vidne 6 svigagtigt at have forsøgt at bestemme Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 4 gange anmodede om i alt kr. 4.800,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom han ikke var berettiget hertil, idet [redacted] Vidne 6 [redacted] endnu ikke var dømt eller ikke var indlagt i henhold til dommen, hvilket mislykkedes, idet personale hos Politiet afviste at udbetale vederlaget.

12.

straffelovens § 279, ved den 31. marts 2004 som beskikket bistandsværgen for domfældte [redacted] Vidne 7 svigagtigt at have bestemt Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han anmodede om og fik udbetalt i alt kr. 1.200,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom [redacted] Vidne 7 ikke var indlagt i henhold til dom.

13.

straffelovens § 279, jf. § 21 ved i perioden fra den 6. april 2004 til den 1. juni 2005 som beskikket bistandsværgen for domfældte [redacted] Vidne 7

svigagtigt at have forsøgt at formå Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 4 gange anmodede om i alt kr. 7.200,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom [redacted] Vidne 7 ikke var indlagt i henhold til dom, hvilket mislykkedes, idet personale hos Politiet afviste at udbetale vederlaget.

14.

straffelovens § 279, ved den 26. august 2003 som beskikket bistandsværge for domfældte [redacted] Vidne 8 svigagtigt at have bestemt Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han anmodede om og fik udbetalt kr. 1.200,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom [redacted] Vidne 8 ikke var indlagt i henhold til dom.

15.

straffelovens § 279, ved i perioden fra den 2. december 2003 til den 19. februar 2004 som beskikket bistandsværge for domfældte [redacted] Vidne 9 svigagtigt at have bestemt Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 2 gange anmodede om og fik udbetalt i alt kr. 2.400,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom [redacted] Vidne 9 ikke var indlagt i henhold til dom.

16.

1. forsøg på bedrageri efter straffelovens § 279, jf. § 21 ved i perioden fra den 5. marts 2004 til den 11. marts 2005 som beskikket bistandsværge for domfældte [redacted] Vidne 10 (V10) svigagtigt at have forsøgt at bestemme Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han ad 6 gange anmodede om i alt kr. 9.600,- i såkaldt 3 måneders vederlag, selvom [redacted] Vidne 10 ikke var indlagt i henhold til dommen, hvilket mislykkedes, idet personale hos Politiet afviste at udbetale vederlaget.
2. forsøg på bedrageri efter straffelovens § 279, jf. § 21, ved den 23. april 2004 i Århus som beskikket bistandsværge for domfældte [redacted] Vidne 10 svigagtigt at have forsøgt at bestemme Politimesteren i Århus til at udbetale vederlag i strid med reglerne herom, idet han anmodede om 1.600 kr. i årsvederlag, selvom dette var anvist den 11. marts 2004, hvilket mislykkedes, da personale hos Politiet afviste at udbetale vederlaget.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte idømmes frihedsstraf.

Der er under sagen endvidere nedlagt i medfør af straffelovens § 79, stk. 1 påstand om frakendelse af retten til at blive beskikket som bistandsværge.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Oplysningerne i sagen

Sagen er behandlet med domsmænd.

Tiltalte har om sagen generelt forklaret, at han er uddannet cand. soc. med. fra Århus Universitet, men opfatter sig selv som socialrådgiver. De seneste 10 år af sit arbejdsliv arbejdede han i Århus Amt som socialrådgiver. Han er nu på førtidspension på grund af en dårlig ryg. Han har fungeret som bistandsværge fra 1997, og har i perioden haft ca. 110 klienter. Han har fortsat klienter, og får også nye klienter. Bekendtgørelsen om bistandsværgens forpligtelser har han fået fremsendt fra politiet ca. hver 5. gang han er blevet beskikket. Samtidig har han på et tidspunkt fået tilsendt en anvisningsblanket, derudover har han ikke modtaget information om opgaverne. Han var dog til en samtale på Statsamtet, inden han blev antaget som bistandsværge. Han vidste ikke, at der var et maksimum for antallet af klienter. Han har gennemsnitligt haft omkring 12-13 klienter. Efter hans opfattelse skal bistandsværgeren gøre klienten opmærksom på, hvem han er. Når han beskikkes sender han et brev til klienten, hvor han oplyser sit navn og adresse, og også fortæller klienten, at han kan træffes på telefon mellem kl. 17 og 18. Det har ikke altid været nemt at finde ud, hvor klienten opholdt sig. Han har nogle gange fået oplyst adressen via retssagens akter, men også af og til måtte henvende sig både til folkeregisteret og kriminalforsorgen. Det har været hans erfaring, at politiet kun i ganske begrænset omfang har kunnet hjælpe med adresserne. I ca. en tredjedel af de sager, han har fået tildelt, er det endt med, at klienterne selv har rettet henvendelse til ham, fordi de havde brug for hans hjælp til at indgive en klage. Han har besøgt klienterne, hvis klienterne har villet se ham. I andre tilfælde har han taget ud på uanmeldt besøg, men det har ofte vist sig resultatløst, fordi klienterne ikke ville tale med ham. Det er også sket, at klientens familie eller personale på den pågældende institution har meddelt ham, at klienten ikke ville se ham eller at besøg var u hensigtsmæssigt. Han har i nogle enkelte tilfælde været med til at lave behandlingsplan samme med sygehusets personale. Det har været nemt nok at holde kontakten med de klienter, som var interesseret i denne, men vanskeligt når patienten ikke havde interesse i det. Det har været særligt vanskeligt at holde kontakten, når klienten var flyttet i eget hjem, idet hospitalerne ikke har overholdt deres forpligtelser til at underrette bistandsværgeren om udskrivning. Det er hans vurdering, at hvis klienten ikke ønsker det, er det umuligt at holde kontakt med vedkommende. Hvis man retter henvendelse til sygehuset, kan de blot oplyse, at klienten er udskrevet til eget hjem, men ikke nærmere. Det har heller ikke været muligt at få besked fra politiet eller kriminalforsorgen om pågældendes adresser. Generelt kan han sige, at han kun har anmodet om indlæggelsesvederlag i de tilfælde, hvor han har følt sig klart berettiget til det. Det kan godt ske, at han har anmodet om indlæggelsesvederlag, fordi han ikke har været klar over, at klienten i mellemtiden var blevet udskrevet. Han føler sig principielt ikke forpligtet til at undersøge, om forholdene har ændret siden sidste udbetaling. Han har aldrig bevidst givet forkerte oplysninger. Han har heller ikke systematisk kontaktet den psykiatriske afdeling og spurgt til, om klienten stadig var indlagt, idet et sådant arbejde slet ikke kan dækkes af de honorarer, som bistandsværger får. Hvis sygehuset har oplyst, at klienten var udskrevet til et udslusningsbolig, har

han opfattet dette som en institution i lovens forstand. Det har han gjort, fordi klienten har været pålagt behandling og medicinering i forbindelse med opholdet på udslusningsstedet. Grænsen for ham har gået ved, om klienten var tilbage i eget hjem.

Om **forhold 1 og 2** har tiltalte forklaret, at han har anmodet om indlæggelsesvederlag, fordi klienten tidligere havde været indlagt på Psykiatrisk Hospital. Han troede vel, at klienten fortsat var der. Han kan ikke huske, om han har haft nogen kontakt med klienten i det år, der gik. Han kan ikke huske, at han nærmere har undersøgt forholdene. Han havde ikke ret meget kontakt med den pågældende klient. Vederlagsanmodningen fra marts 2004 er den sag, hvor han tog fejl og forvekslede to klienter, da han fik en opringning fra sekretæren hos politiet.

Om **forhold 3 og 4** har tiltalte forklaret, at klienten ikke var indlagt i beskikkelsesperioden, men at han havde været tilsagt af politiet til at deltage i domsforhandlingen, og derfor gik ud fra som en given ting, at han ville blive beskikket efterfølgende. Han antog derfor, at han havde krav på vederlag allerede fra den første henvendelse fra politiet. Så vidt han husker fremgik det i forbindelse med domsforhandlingen, at patienten skulle indlægges. Han mener ikke, at det er usædvanligt, at hans navn ikke er nævnt i retsbogen, idet han er sikker på, at han har været til stede ved det retsmøde, hvor klienten fik dom. Foreholdt bilag 5m og 5k, hvorefter der først har været beskikket en anden bistandsværg, fastholdt tiltalte, at han var til stede i forbindelse med domsafsigelsen. Han ved ikke, hvorfor han ikke, jf. bilag 5h tillige bad om vederlag for bistand under retssagen. Han fastholder, at han følte sig faktisk beskikket fra sit fremmøde i retten. Ved de efterfølgende vederlagsanmodninger mente han, at klienten fortsat var anbragt. Han mener ikke, at han havde nogen selvstændig undersøgelsespligt, og husker ikke nærmere hvilken kontakt, han havde med patienten. Bistandsværgebekendtgørelsen giver ham udelukkende pligt til at holde den kontakt, som er mulig. Han opfattede **Område 1** som en institution i lighed med de andre institutioner, der er nævnt i § 18, stk. 2. Han lægger her vægt på, at der er tale om døgnbeholdt institution. Tiltalte husker **Vidne 2**, fordi han blev kontaktet af vedkommendes bror og mor, som fortalte, at **V2** truede med selvmord. Han husker også **V2** fra retten. Han husker, at **V2** ikke selv ville tale med ham, men at han talte kort med ham i en pause under retssagen.

Om **forhold 5** har tiltalte forklaret, at han forlangte fem gange indlæggelsesvederlag med tilbagevirkende kraft. Klienten var på det tidspunkt indlagt på Herstedvester Sygeafdeling, hvilket **Advokat 1**, der var beskikket forsvarer, havde oplyst ham om. Han vil ikke afvise, at han har foretaget rettelser på bilag 6h, men han husker det ikke så godt. Det er ikke ham, der har skrevet annulleret henover bilag 6f. For så vidt angår bilag 6g kan han ikke forklare, hvorfor han efter tre måneder igen bad om årsvederlag. Han husker det ikke, og må vel have glemt, at han allerede havde fået vederlaget. For så vidt angår bilag 6e forklarede han, at han troede, at klienten stadig var på

Herstedvester. Han lagde ikke vægt på oplysningerne fra politiets medarbejder om, at klienten ikke længere var indlagt. Han har ikke nogen forklaring, hvorfor han igen bad om årsvederlag. Måske er han kommet til at sætte et kryds for meget på anmodningen. Herstedvester gav ham ikke besked om om, at klienten var løsladt. Bilag 6u gav anledning til, at han henvendte sig til foreningen af bistandsværger, da han fik brevet. Han kunne ikke rigtig forstå forskellen, fordi der var tale om en hospitalsindlæggelse i et fængsel. Foreningens bestyrelse sagde til ham, at han skulle søge igen, og at han var berettiget til vederlag, når der var tale om forvaring. Han kan huske, at han har talt med klienten i telefonen. Han bad klienten om at komme med yderligere oplysninger til et spørgsmål, som klienten stillede ham, og det er formentlig baggrunden for det fremlagte bilag 13c. Han kan huske, at han har haft kontakt med **Advokat 1**, og også med klienten ved et besøg på Herstedvester. På det tidspunkt var klienten dog ret sur, og samtalen varede kun 5-10 minutter. Så vidt han husker var det i efteråret 1999. Senere afviste klienten yderligere kontakt med ham.

Om **forhold 6 og 7** har tiltalte forklaret, at han mente sig berettiget til indlæggelsesvederlag, idet klienten efter hans viden fortsat var indlagt. Han troede også, at klienten stadig var indlagt, da han kom med de senere anmodninger. Han havde ikke andre oplysninger, og følte ikke en selvstændig forpligtelse til at undersøge forholdene, eller til at besøge klienten. Han vil ikke afvise, at han har talt med klienten i telefonen. Det er nok, at han opfylder sine forpligtelser over for klienterne i starten af beskikkelsesperioden. Derefter kan det sagtens tænkes, at han ikke har kontakt med klienten i lange perioder, idet behovet bliver mindre som tiden går.

Om **forhold 8 og 9** har tiltalte forklaret, at han går ud fra, at han er blevet kontaktet forud for retsmødet, og derfor anså sig for beskikket og berettiget til vederlag under sagen. Han ved ikke, hvorfor han allerede den 24. september 2001 anmodede om et nyt indlæggelsesvederlag. Han går ud fra, at det må skyldes, at han har regnet med, at tre måneders perioden skulle regnes fra maj måned 2001. Han mener ikke, at det i den forbindelse har nogen betydning, om han har modtaget en formel beskikkelse af retten. Til vederlagsanmodningerne har han forklaret, at han ikke var klar over, at klienten ikke længere var indlagt. Desuden var klienten efter det oplyste overført til **Institution 1**. Foreholdt, at han i vederlagsanmodningen den 8. juli 2003 har anført, at klienten opholdt sig på Psykiatrisk Afdeling på Riskov har han forklaret, at han må have skrevet det, fordi han troede, at det var sandt. Efter hans opfattelse er det underordnet, om klienten er indlagt på Psykiatrisk Hospital eller opholdt sig på **Institution 1**. Det samme gør sig gældende for hans efterfølgende vederlagsanmodninger. Han anser **Institution 1** for at være en institution i bistandsværgebekendtgørelsens forstand. Klienten var vietnameser, og det var ikke muligt at få megen kontakt med ham. Han har både prøvet at ringe til klienten og komme uanmeldt. Han havde en fornemmelse af, at klienten følte sig mere knyttet til en anden støtteperson.

Om **forhold 10 og 11** har tiltalte forklaret, foreholdt bilag 9æ, hvor han anmodede om fire indlæggelsesvederlag, selvom han kun var berettiget til to, at han vel ikke var klar over, at klienten ikke havde været indlagt i hele perioden. Han har taget udgangspunkt i den dato, hvor han blev beskikket 1. gang, nemlig den 6. oktober 1997, og har ment sig berettiget både til årsvederlag og til efterfølgende indlæggelsesvederlag fra denne dato. Foreholdt bilag 9ka vil han ikke afvise, at han har modtaget vejledning fra politiets personale om beregning af vederlagene. Han fastholder dog sin opfattelse, hvorefter vederlagsperioderne skal regnes fra den dag, hvor bistandsværgeren beskikkes under sagen. Det er også forklaringen på, hvorfor han anmodede om at få årsvederlaget udbetalt allerede den 28. september og den 8. december 1998. På grundlag af nogle telefonsamtaler med klienten troede han, at klienten stadigvæk var i Haderslev. Klienten har sagt til ham, at han opholdt sig i Haderslev, og da klienten efter hans kendskab ikke havde familie dér, er han gået ud fra, at klienten opholdt sig på en institution. Foreholdt bilag 9n, 9m og 9l har tiltalte forklaret, at det ikke kan passe, at han har søgt om vederlag to gange i januar måned. Foreholdt bilag 9j, 9i og 9h har tiltalte forklaret, at han troede, at klienten var indlagt i Middelfart. Han var dog bekendt med, at klienten også i de perioder, hvor han ikke var indlagt opholdt sig på **Institu. 2** i Odense. Der er tale om et psykiatrisk døgntilbud, og det anser han som institution i bekendtgørelsens forstand. Beboerne får medicin og har ikke lov til at tage derfra. Foreholdt bilag 9j er han sikker på, at klienten må have oplyst overfor ham, at han var på psykiatrisk afdeling i Middelfart, ellers ville han ikke have skrevet det. Bilag 9f kan henvise til **Institution 2**.

På forsvarerens spørgsmål oplyste han, at det er rigtigt, at han som anført i bilag 13a blev sigtet for bedrageriforhold i december 2004.

Om **forhold 12 og 13** har tiltalte forklaret, at han havde modtaget domsudskriften. Det var faderen, der oplyste, at klienten var indlagt, og derfor bad han om indlæggelsesvederlag. Han har ikke selv nærmere undersøgt, om der var tale om indlæggelse. Det var ikke muligt for ham at få klienten selv i tale. Han ved ikke, hvorfra han skulle vide, at klienten var på psykiatrisk afdeling. Han har ikke fået andet at vide, og kan ikke sige noget nærmere om, hvor han havde oplysningen fra. Dette gælder også for de senere anmodninger. Han havde ikke rigtig kontakt med klienten i forløbet, men kom mere på banen, da klienten blev indlagt i december 2004. Han mener ikke, at det er relevant for sagen, at klienten da ikke var indlagt i henhold til dommen, men på frivillig basis.

Om **forhold 14** har tiltalte forklaret, at han ikke ved, hvorfra han havde oplysning om, at klienten var indlagt.

Om **forhold 15** har tiltalte til oplysningen om, at klienten ikke havde været indlagt i forbindelse med dommen, forklaret, at han ikke ved, hvorfor han

skrev, at klienten var indlagt på Psykiatrisk Hospital, afdeling N1, kommer. Han husker ikke rigtig klienten. Foreholdt at klienten en en kvinde forklarede han, at han kun har haft ganske få kvindelige klienter.

Om forhold 16 har tiltalte forklaret, at det var helt forkert, at han ikke fik udbetalt indlæggelsesvederlaget, men han har ikke længere nogen erindring om, hvorvidt han klagede. Dette var årsagen til, at han gentog sin anmodning om at få udbetalt indlæggelsesvederlag. Han kan ikke huske, hvorfor han allerede efter kort tid på ny ansøgte om årsvederlaget. Han er nok blevet snydt af sin lommebog. Han fastholder, at han følte sig berettiget til indlæggelsesvederlaget. I forbindelse med sin bistandsværgehverv ved Politiet i Randers får han indlæggelsesvederlag for klienter, der opholder sig på samme type institutioner som **Institution 1** og **Institu. 2**. Han har mange gange reageret på afslag på vederlag ved at kontakte politiet telefonisk, og han har da fået den forklaring, at institutionen ikke var omfattet af bekendtgørelsens § 18, stk. 2.

Vidne 1 har som vidne forklaret, at han efter udskrivningen den 2. april 2003 tog ophold hos sin far. Han fik egen lejlighed i august 2003 i

Område 2 hvor han stadig bor. Han har fortsat kontakt med en sygehjælper og en person fra Kriminalforsorgen og går også på et værested, hvor der er aktiviteter og tilbud om madlavning. Han har aldrig set eller talt med tiltalte, og husker ikke at have modtaget noget brev fra tiltalte. Han har kun talt med sin advokat om sagen. Forud for sagen, som endte med dommen i 2003 havde han et langvarigt hashforbrug, men det ophørte ved hans indlæggelse. Han har ikke nogen klar erindring om, hvorvidt der er sket ændringer af hans adresseforhold, men han havde en socialrådgiver fra Opus, og hun hjalp ham med nogle praktiske ting. Opus er et behandlingscenter for **Diagnose 1**

Vidne 2 har som vidne forklaret, at han efter sin udskrivning straks flyttede hjem til sine forældre i **Område 1** som er et ganske almindeligt parcelhuskvarter. Her bor han stadig. Han er ikke klar over om han er tilmeldt på forældrenes folkeregisteradresse. Forældrene har hele tiden haft en fastnet telefon. Han har aldrig set eller talt med tiltalte, og var ikke klar over, at han havde en bistandsadvokat. Han husker ikke nogen henvendelse fra tiltalte.

Vidne 3 har som vidne forklaret, at han fik en forvaringsdom i Højesteret i 1990. Den 1. november 1999 blev han løsladt af Vestre Landsret. Han havde indtil da opholdt sig på Herstedvester. Han blev løsladt på en række vilkår til **Institution 3** hvor han opholdt sig indtil februar 2000. På **Institution 3** havde han kontakt til lokalpsykiatrien. Pr. 1. februar 2000 flyttede han til Randers i egen bolig. Han har selv tilmeldt sig Folkeregisteret på den nye bolig i Randers, og det gjorde han også, da han senere flyttede til en anden lejlighed. Han har hele tiden haft en fastnet telefon, hvor man har kunnet finde ham. Han har aldrig set eller hørt fra til-

talte. Han kan ikke huske, at han har modtaget noget brev fra tiltalte eller i øvrigt haft kontakt med tiltalte. Foreholdt bilag 13c bekræftede vidnet, at det er et brev som han har skrevet. Han antager, at det er et svar på et brev, men han husker ikke længere konkret, hvad brevet handlede om. Det er rigtigt, at han, mens han sad i Herstedvester henviste folk, der kontaktede ham, til sin forsvarer **Advokat 1**.

Vidne 4 har som vidne forklaret, at han i de perioder, hvor han ikke var indlagt, boede på **Adresse 2** hvor han bor sammen med sin kone og deres børn. Den bopæl har han haft de sidste 30 år, idet han har overtaget lejligheden fra sine forældre. Han flyttede ind i lejligheden da han kom til Danmark for mange år siden. Der har i en lang periode frem til mobiltelefonens indtog i Danmark, været fastnet telefon i lejligheden. Vidnet kender ikke tiltalte og har aldrig set tiltalte tidligere, og heller ikke talt med ham. Vidnet har ingen erindring om at have fået et brev fra tiltalte. Han vil normalt reagere, hvis han fik et brev.

Vidne 8 som vidne forklaret, at han var indlagt på Psykiatrisk Hospital i Risskov i to perioder efter han havde fået dommen. Han boede ellers på sin gård i **By 1** på Mols, hvor han stadigvæk bor. Der har han haft fast bopæl siden 1993. Der har altid været fastnettelefon på adressen. Han har aldrig talt med tiltalte eller modtaget brev fra tiltalte. Han har nok via sin sygeplejerske hørt om, at han havde fået en ny bistandsværge, der hed **Tiltalte** efter at den gamle værge holdt op. Den gamle værge havde han heller aldrig haft kontakt med, da han ikke har haft behov herfor.

Vidne 5 har som forklaret, at han har været indlagt mange gange efter dommen, hver gang på Psykiatrisk Afdeling i Risskov. Når han ikke var indlagt tog han ophold på sit hjem på **Adresse 3**. Efter at han blev udskrevet den 14. marts 2003 tog han ophold på **Institution 1**. Der har han opholdt sig indtil for et halvt år siden, hvor han fik sin egen lejlighed i nærheden af institutionen. Han kommer fortsat hver dag og spiser på **Institution 1**. Han har aldrig talt med tiltalte og husker ikke at have modtaget et brev fra tiltalte.

Vidne 11 har som vidne forklaret, at han det seneste år har været forstander på **Institution 1**, der er et socialpsykiatrisk botilbud for **Diagnose 1**. Institutionen består af et- og toværelseslejligheder med fælles aktivitets- og spiselokaler. Der er i øjeblikket 17 beboere, hvoraf de seks har behandlingsdomme. Der er til stadighed et vist antal beboere med behandlingsdomme. De andre er almindelige patienter. Der er ikke tale om et anbringelsessted, men derimod et botilbud, hvortil beboerne visiteres, tidligere fra amtet og nu fra kommunen. Det står således beboerne frit for at søge lejlighed ude i byen. Institutionen har dog et tæt samarbejde med Psykiatrisk Hospital i Risskov, der som udgangspunkt accepterer de vurderinger af patienternes tilstand, som institutionen foretager. I de tilfælde, hvor der er tale om behandlingsdømte vil man således underrette politiet, såfremt en beboer bli-

ver væk i længere tid. Institutionen har også kompetencen til at beslutte genindlæggelse i henhold til en behandlingsdom.

Vidne 7 har som vidne forklaret, at han i den periode, som sagen vedrører, kun var frivilligt indlagt et enkelt døgn i december 2004. Efter varetægtsfængslingen i foråret 2003 blev han løsladt til sit eget hjem på **Adresse 4**, hvor han bor sammen med sin far. Han fik først dom meget senere. Han har altid boet på **Adresse 4** og bor der stadigvæk. Familien har almindelig fastnettelefon. Han kan huske, at han har talt med tiltalte i telefonen og nok også personligt. Han har dog ikke nogen erindring om, hvor det personlige møde har fundet sted. Senere har vidnet set tiltalte i forbindelse med, at vidnet i efteråret 2006 var indlagt på ny. Han er bekendt med, at tiltalte har talt med hans far. Han stiller sig uforstående overfor forklaringen om, at han skulle have nægtet at tale med tiltalte.

Vidne 12 har som vidne forklaret, at hun er ansat som overassistent ved det, der nu hedder Østjyllands politi, tidligere Århus politi. Hun har arbejdet der i mange år, blandt andet i bedrageriafdelingen. Hun har aldrig mødt tiltalte. Da hendes forgænger **Vidne 13** gik på pension overtog vidnet opgaven med udbetaling af vederlag til bistandsværgerne. Det arbejdede hun med i nogle år, indtil hun i juli 2004 blev overført til andre funktioner. Arbejdet gik ud på at behandle anmodninger om vederlag på grundlag af fortrykte blanketter, som bistandsværgerne indleverede. Udgangspunktet for anvisning af vederlag var den foreliggende dom og retsbogen med beskikelsen af bistandsværgeren. Derudover havde hun den rutine, at hun tjekkede den seneste vederlagsanmodning. Herefter blev de berettigede beløb anvist, hvis der ikke umiddelbart var yderligere at bemærke. Hun er klar over forskellen på en dom til behandling og en dom til ambulans behandling. Hun er også klar over, at hvis der er givet dom til behandling, kan domfældte senere udskrives. Som udgangspunkt gik hun ud fra, at de krydser, som bistandsværgeren havde sat, var rigtige. Hun stolede på bistandsværgerens angivelse af, om domfældte var indlagt og hvor. Derudover holdt hun øje med datoerne, og hendes håndskrevne noteringer på anmodningerne om perioder, har relation til denne kontrol. Derimod kontrollerede hun ikke, om oplysningen om indlæggelse var korrekt. Foreholdt bilag 4c husker hun ikke, hvordan oplysningen om, at klienten opholdt sig på **Institution 4** er kommet frem. Hvis hun var i tvivl om noget i forbindelse med anvisning af vederlagene kunne hun spørge en jurist, i den pågældende periode politifuldmægtig **Person 1**. Hun var blevet lært op af sin forgænger **Vidne 13**. Om bilag 5h har vidnet forklaret, at da der var givet dom til psykiatrisk behandling, gik hun ud fra, at det var korrekt oplyst, at domfældte var indlagt. Vidnet har ikke foretaget nogen selvstændig undersøgelse af, om oplysningerne i bilag 5g var korrekte. Ved behandlingen af vederlagsanmodningen bilag 7c har vidnet formentlig noteret sig, at det på bilag 7d var anført, at domfældte var indlagt på Psykiatrisk Hospital. Vidnet er gået ud fra, at bistandsværgerne holdt styr på, om den dømte fortsat var indlagt eller var udskrevet. Vidnet mener, at hun dengang vidste, at bistandsværgeren også kunne være beskikket

under sagen, at denne beskikkelse kun strakte sig indtil der skete en ny beskikkelse efter dommen, og at etårs- vederlaget skulle beregnes fra dommens dato. Om bilag 10 c har vidnet forklaret om notatet om indlæggelse, at hun ikke husker, hvordan oplysningerne var kommet frem. Den kan enten stamme fra dommen eller fra en samtale med tiltalte, men hun tror, at hun ville have skrevet det, hvis hun havde talt med tiltalte om sagen. Notatet på bilag 12d viser, at hun har ringet til tiltalte, der har oplyst, at patienten var indlagt. Hun kan ikke huske, hvorfor hun har ringet ham op. Det skete, at der var fejl i anmodningerne, og hun plejede så at ringe til bistandsværgeren, og de talte sig til rette om tingene.

Vidne 9 har som vidne forklaret, at hun har været indlagt mange gange i sit liv, men allesammen før dommen i 2002. Siden da har hun passet sin medicin, og derfor kunne opholde sig i eget hjem. Hun har siden 1995 boet på **Adr. 5**. Hun er fortsat i behandling, hvor hun møder op hos sin praktiserende læge, som giver hende en indsprøjtning. Hun har aldrig set tiltalt, og kan ikke huske, at hun har talt med ham. Det er rigtigt, at hun af politiet fik at vide, at hun havde en bistandsværge, og at hun tilkendegav, at hun ikke ønskede hjælp fra vedkommende, idet hun havde tilstrækkelig støtte i sin egen familie.

Vidne 10 har som vidne forklaret, at han fik en dom til ambulantly psykiatrisk behandling i januar 2004. Han boede på **Institution 5** før dommen, idet han flyttede ind i september 2002. Han har sit eget værelse og betaler for kost og logi. Han har aldrig set eller talt med tiltalte, og husker ikke at have modtaget brev fra tiltalte.

Vidne 14 har som vidne forklaret, at hun er socialrådgiver og ansat på **Institution 5**, der er en boinstitution under Region Midtjylland for sindslidende med misbrugsproblemer. Beboerne visiteres til stedet af regionens psykiatriske udvalg. Opholdet er frivilligt. Visse af beboerne har eller får - som i **Vidne 10's** tilfælde - en behandlingsdom med den følge, at såfremt medicineringen ikke overholdes, kan institutionen skønne, at indlæggelse i henhold til dommen er nødvendig.

Vidne 13 har som vidne forklaret, at hun var ansat hos Århus Politi i 42 år frem til **Dato 1**, hvor hun gik på pension. Hun havde i en kort periode ansvaret for forvaltningen af bistandsværgerne, men husker det ikke i detaljer længere. Arbejdet bestod blandt i at formidle beskikkelserne og ekspedere anmodningerne om vederlag. Der forelå ikke en generel vejledning om, hvordan arbejdet skulle gøres. Opgaven havde i årenes løb været placeret mange steder i huset. Der var ikke lagt op til, at man skulle kontrollere bistandsværgerens oplysninger på skemaerne. Det skete dog, at hun undersøgte, om en klient stadig var indlagt, hvilket hun havde mulighed for ved at ringe op til Psykiatrisk Hospital. Bilag 6h er et eksempel på dette. Normalt anførte hun de relevante perioder på anmodningerne for at gøre ekspeditionen lettere næste gang. Bilag 9y er udtryk for, at hun forklarede tiltalte, at

årsvederlaget skulle beregnes fra beskikkelsen efter dom, og ikke fra den første beskikkelse under sagen.

Vidne 15 har som vidne forklaret, at hun gik på pension i 1998 efter at have arbejdet hos Århus Politi i en årrække, blandt med bistandsværgerne. Hun skrev beskikkelsesbrevene til værgerne, når hun havde modtaget retsbogen. Hun modtog også vederlagsanmodningerne og checkede, at den, der bad om vederlag rent faktisk var bistandsværge. Hun skrev altid de relevante perioder på anmodningerne, hvilket var nødvendigt for personalet i regnskabsafdelingen, der skulle anviser vederlaget. Hvis hun fik den tanke, at klienten ikke var indlagt, ville hun ringe til Psykiatrisk Hospital og undersøge sagen. Bilag 9ka er et eksempel på, at hun undersøgte anmodningen og vejledte tiltalte om, at han ikke var berettiget til det vederlag, han bad om.

Erstatningskrav

ØstjyllandsPoliti har nedlagt påstand om erstatning på 43.200 kr. Efter udfaldet af sagen tages påstanden til følge.

Retten's begrundelse og afgørelse

Reglerne om bistandsværgeres opgaver og honoreringen herfor fremgår af bistandsværgebekendtgørelsen, som tiltalte under sagen har erklæret sig bekendt med. Efter bevisførelsen herunder tiltaltes egen forklaring lægger retten til grund, at tiltalte utvivlsomt ikke har opfyldt sine forpligtelser som bistandsværge for de klienter, som sagen vedrører, herunder navnlig de klienter, hvis dom gav mulighed for indlæggelse, og som rent faktisk var eller blev indlagt i forbindelse med dommen. Retten lægger endvidere på grundlag af sagens faktiske forhold til grund, at de vederlag, som tiltalte modtog, alle bygger på tiltaltes oplysninger til personalet hos Århus Politi i forbindelse med vederlagsanmodningerne, og at samtlige de vederlag, som det endelige anklageskrift vedrører, er uretmæssigt oppebåret.

Ved vurderingen af, hvorvidt tiltalte derved har handlet retsstridigt har retten lagt vægt på en række forhold. Retten finder for det første, at tiltalte må have været klar over, at indlæggelsesvederlaget havde baggrund i den yderligere forpligtelse, som bistandsværgeren var pålagt, når klienten var indlagt. Retten har endvidere lagt vægt på, at tiltalte for visse af de i anklageskriftet omfattede klienter, gav Århus Politi positivt forkerte oplysninger om klienternes opholdssted, eller satte sig ud over den vejledning, som politiets personale gav ham om vederlagenes beregning. Retten har endvidere fundet det bevist, at tiltalte ikke reelt har forsøgt at finde frem til klienternes opholdssted. Retten har således for visse klienters vedkommende afvist tiltaltes forklaring om, at han ikke havde mulighed for at komme i kontakt med disse, idet dette dels ikke stemmer med klienternes forklaring og adresseforhold, dels ikke stemmer med, at adressen var oplyst i beskikkelsesbrevet.

Forhold 1 og 2

Vidne 1 blev, efter at have været varetægtsfængslet i surrogat, den 11. februar 2003 dømt til psykiatrisk behandling, og tiltalte blev beskikket som bistandsværgen den 6. marts 2003. **Vidne 1** blev udskrevet den 2. april 2004 til sin fars adresse og har efter sin egen forklaring aldrig haft kontakt med tiltalte. Retten finder, at tiltalte ved henholdsvis den 6. juni, 1. september og 2. december 2003 og den 3. marts 2004 at have anmodet om indlæggelsesvederlag, og ved på den sidste af anmodningerne at have anført, at **Vidne 1** var indlagt på Psykiatrisk Hospital, uden at have undersøgt, om det var tilfældet, på retsstridig måde har bestemt Århus Politi til at udbetale sig vederlag, som han ikke var berettiget til eller at have forsøgt herpå. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftet.

Forhold 3 og 4

Vidne 2 blev den 9. december 2002 dømt til psykiatrisk behandling og var umiddelbart i fortsættelse heraf indlagt på Psykiatrisk Hospital. **V2** blev udskrevet den 15. januar 2003 til sine forældres hjem i **Adresse 5** **By 2** til fortsat behandling i lokalpsykiatrien. Tiltalte blev den 27. januar 2003 beskikket som bistandsværgen for **V2** der har forklaret, at han aldrig har haft kontakt med tiltalte. Af beskikkelsesbrevet fra Århus Politi fremgår det, at **V2** havde bopæl på **Vej 1** Århus V. Det fremgår endvidere, at retten den 2. januar 2003 havde beskikket en anden bistandsværgen for **V2** Tiltaltes forklaring om, at han var blevet kontaktet af Århus Politi forud for domsforhandlingen, og at han derfor med rette anså sig som beskikket fra et tidligere tidspunkt afvises. Retten finder endvidere, at tiltalte ved henholdsvis den 3. februar, den 6. juni, den 19. august, den 2. december 2003 og den 14. januar 2004 at have anmodet om indlæggelsesvederlag, uden at have undersøgt, om **V2** var indlagt, på retsstridig måde har formået Århus Politi til at udbetale sig et vederlag, som han ikke var berettiget til. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftets forhold 3. Retten finder endvidere, at tiltalte på de efterfølgende anmodninger af 31. marts 2004, 5. februar 2005 og 11. marts 2005, hvor tiltalte i strid med de faktiske forhold anførte, at **V2** var indlagt på institutionen **Område 1**, på tilsvarende retsstridige måde har forsøgt at bestemme Århus Politi til at udbetale indlæggelsesvederlag, som han ikke var berettiget til. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftets forhold 4.

Forhold 5

Vidne 3 som i 1990 havde fået dom til forvaring, som han afsonede i Herstedvester, blev den 1. november 1999 løsladt fra forvaringsdommen. Tiltalte havde været beskikket som bistandsværgen for **Vidne 3** siden september 1998. Da tiltalte i april 2000 anmodede om i alt 5 indlæggelsesvederlag, blev han ved brev af 18. april 2000 vejledt om, at han ikke var berettiget hertil, fordi **Vidne 3** ikke havde været indlagt eller anbragt i bistandsværgebekendtgørelses forstand. Uagtet dette ansøgte tiltalte om indlæggelsesvederlag den 27. juni 2000, hvor han overfor Århus Politi, i strid med oplysning om det modsatte, fastholdt, at **Vidne 3** stadig var på Hersted-

vester, den 13. november 2000 og den 18. maj 2001, hvor tiltalte i strid med sandheden oplyste, at **Vidne 3** opholdt sig på Herstedvester, uanset, at **Vidne 13** den 28. juni 2000 havde fortalt ham, at **Vidne 3** var løsladt den 1. november 1999. Retten finder, at tiltalte derved på retsstridig måde har forsøgt at bestemme Århus Politi til at udbetale sig vederlag, som han ikke var berettiget til. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftets forhold 5.

Forhold 6 og 7

Vidne 4 blev den 10 november 1997 dømt til ambulat psykiatrisk behandling, og tiltalte blev beskikket som bistandsværgen den 18. februar 1998. **Vidne 4** var indlagt i henhold til dommen fra den 4. januar til den 13. marts og igen fra den 2. april til den 30. maj 2001. **Vidne 4** opholdt sig i de perioder, hvor han ikke var indlagt hos sin kone og deres fælles børn på den adresse, hvor han havde været tilmeldt i 30 år. **Vidne 4** har forklaret, at han aldrig har haft kontakt med tiltalte. Retten finder, at tiltalte ved henholdsvis den 10. juli, den 24. september, den 21. december 2001, og den 2. april, den 28. juni og den 30. september 2002 at have anmodet om indlæggelsesvederlag, og ved på to af anmodningerne at have anført, at **Vidne 4** var indlagt på Psykiatrisk Hospital, uden at have undersøgt, om det var tilfældet, på retsstridig måde har bestemt Århus Politi til at udbetale sig vederlag, som han ikke var berettiget til. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftets forhold 6. For så vidt angår forhold 7 finder retten det ikke godtgjort, at tiltalte, der netop havde påbegyndt sit virke som bistandsværgen, havde til hensigt på retsstridig måde at bestemme Århus Politi til at udbetale sig indlæggelsesvederlag, da han første gang skulle have honorering for hvervet i februar 1998. Tiltalte frifindes derfor for dette forhold.

Forhold 8 og 9

Vidne 5 blev den 14. marts 2001 dømt til psykiatrisk behandling. **Vidne 5 (V5)** blev indlagt den 8. maj 2001, blev udskrevet og indlagt igen den 6. juni 2001. Tiltalte blev beskikket som bistandsværgen den 17. juli 2001. Tiltaltes forklaring om, at han anså sig som beskikket under sagen er ikke bekræftet af oplysninger i sagen i øvrigt. Retten lægger derfor til grund, at tiltaltes oplysninger herom i vederlagsanmodningen af 23. juli 2001 var i strid med de faktiske forhold. Retten finder endvidere, at tiltalte, der tidligere havde været beskikket også under retssagen for andre klienter, måtte være bekendt med vederlagsreglerne, hvorfor retten anser den urigtige oplysning for retsstridig. Tiltalte anses derfor for skyldig i anklageskriftets forhold 8, punkt 1. **V5** blev udskrevet den 16. august 2001 og blev påny indlagt fra den 11. til den 31. december 2001. Retten finder, at tiltalte, der på anmodningen om indlæggelsesvederlag den 24. september 2001 i strid med de faktiske forhold anførte, at **V5** var indlagt på Psykiatrisk Hospital, uden at have undersøgt, om det var tilfældet, på retsstridig måde har bestemt Århus Politi til at udbetale sig vederlag, som han ikke var berettiget til. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftets forhold 8, punkt 2. I 2002 og frem var **V5** indlagt flere gange, indtil han den 14. marts 2003 blev visiteret til **Institution 1**

■■■■, hvor han har opholdt sig siden. Retten finder, at tiltalte burde have skaffet sig vished for, at hans fortolkning, hvorefter ophold på **Institution 1** kunne sidestilles med indlæggelse/anbringelse i henhold til dommen, var rigtig. Ved ikke at sikre sig dette, men fortsat anmode om indlæggelsesvederlag den 10. april, den 8. juli, den 3. oktober 2003 og den 14. januar 2004, idet han på to af anmodningerne skrev "indlagt" og "Psyk Hosp. Risskov", og ved de senere anmodninger af henholdsvis august 2004, , den 7. februar 2005 og den 11. marts 2005, hvor han anførte **Institution 1** finder retten, at tiltalte på retsstridig måde bestemte Århus politi til at udbetale sig vederlag, som han ikke var berettiget til eller forsøgte herpå. Tiltalte findes herefter skyldig i anklageskriftets forhold 8. punkt 3 og forhold 9.

Forhold 10 og 11

Vidne 6 ■■■■ blev, efter at have været varetægtsfængslet i surrogat, den 21. januar 1998 dømt til psykiatrisk behandling. Tiltalte var den 6. oktober 1997 blevet beskikket under sagen, og var til stede ved domsafsigelsen. **Vidne 6** ■■■■ var efter dommen fortsat indlagt og blev udskrevet første gang den 2. december 1998. I de følgende år var **Vidne 6** ■■■■ periodevis indlagt, dels i Haderslev, dels på psykiatrisk hospital i Middelfart indtil foranstaltningen blev ophævet i februar 2005. Retten finder, at tiltalte ved den 29. november 1999, den 20. januar 2000, den 27. juni 2000, den 5. oktober 2000, den 4. januar 2001, den 4. april 2001, den 11. juli 2001, den 10. april 2003, den 8. juli 2003 og den 2. oktober 2003, at have anmodet om indlæggelsesvederlag, og ved på to af anmodningerne at have anført, at **Vidne 6** ■■■■ var indlagt på Psykiatrisk Hospital i Middelfart, uden at have undersøgt, om det var tilfældet, på retsstridig måde har bestemt Århus Politi til at udbetale sig vederlag, som han ikke var berettiget til eller at have forsøgt herpå. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftets forhold 10. Den 10. oktober 1997 ansøgte tiltalte om vederlag for bistand under sagen, samt om årsvederlag og indlæggelsesvederlag. Århus Politi vejledte i brev af 3. november 1997 tiltalte om, at det anviste honorar for beskikkelse under sagen var gældende frem til endelig dom, og at årsvederlag og indlæggelsesvederlag ville blive udbetalt, når klienten havde fået dom. Tiltalte blev samtidig gjort bekendt med, at man kun var berettiget til indlæggelsesvederlag, såfremt klienten var indlagt, og at anmodningen skulle indeholde periodeangivelse for indlæggelsen. Uagtet dette anmodede tiltalte i alt 6 gange derefter om årsvederlag, beregnet fra den 6. oktober. Retten finder, at tiltalte for såvidt angår disse efterfølgende anmodninger må have vidst, at han ikke var berettiget til disse, og at han derfor på retsstridig måde forsøgte at bestemme Århus Politi til at udbetale sig vederlag, som han ikke var berettiget til. Da der har været tale om et fortsat forløb, finder retten ikke anledning til at anse en del af forholdene som forældede. Tiltalte findes derfor skyldig i anklageskriftets forhold 11, punkt 1. Retten finder endvidere, at tiltalte ved på trods af politiets vejledning i brev af 3. november 1997 henholdsvis den 12. januar 1998, og senere den 9. juli 2004 og den 7. januar 2005, at have anmodet om indlæggelsesvederlag, og ved på de to sidste anmodningerne at have anført, at **Vidne 6** ■■■■ var indlagt på Psykiatrisk Hospital i Middelfart, uden at have under-

søgt, om det var tilfældet, på retsstridig måde har forsøgt at bestemme Århus Politi til at udbetale sig vederlag, som han ikke var berettiget til. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftets forhold 11, punkt 2.

Forhold 12 og 13

Vidne 7 blev, efter at have været varetægtsfængslet i surrogat fra den 3. februar til den 29. april 2003, den 9. februar 2004 dømt til psykiatrisk behandling. Tiltalte blev beskikket som bistandsværgen den 12. marts 2004. Af beskikkelsesbrevet fremgår, at **Vidne 7** har bopæl på **Adresse 4** **Vidne 7** var ikke indlagt på beskikkelsestidspunktet, men blev den 1. december 2004 indlagt 1 døgn som følge af selvmordsforsøg. Retten finder, at tiltalte ved henholdsvis den 31. marts, den 4. juni 2004 og den 7. februar, den 10. marts og den 1. juni 2005 at have anmodet om indlæggelsesvederlag, og ved på anmodningerne at have anført, eller på Århus Politis direkte forespørgsel at have oplyst, at **Vidne 7** var indlagt på Psykiatrisk Hospital uden at have undersøgt, om det var tilfældet, på retsstridig måde har bestemt Århus Politi til at udbetale sig vederlag, som han ikke var berettiget til eller at have forsøgt herpå. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftet.

Forhold 14

Vidne 8 blev den 17. december 2002 dømt til ambulante psykiatrisk behandling. **Vidne 8** var indlagt fra den 4. april til den 12. maj 2003. Tiltalte blev beskikket som bistandsværgen den 12. august 2003. Af beskikkelsesbrevet fremgår, at **Vidne 8** har bopæl på **Djursland**, og **Vidne 8** har forklaret, at det er hans faste adresse, hvor han har boet i en årrække. Retten finder, at tiltalte ved den 26. august 2003 at have anmodet om indlæggelsesvederlag, på retsstridig måde har bestemt Århus Politi til at udbetale sig vederlag, som han ikke var berettiget til eller at have forsøgt herpå. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftet.

Forhold 15

Vidne 9 blev 13. august 2002 dømt til ambulante psykiatrisk behandling. Tiltalte blev beskikket som bistandsværgen den 12. november 2003. **Vidne 9** har på intet tidspunkt i beskikkelsesperioden var indlagt. Retten finder, at tiltalte ved henholdsvis den 2. december 2003 og den 16. februar 2004, at have anmodet om indlæggelsesvederlag, og ved på spørgsmål fra personalet hos Århus Politi i strid med de faktiske forhold at have oplyst, at **Vidne 9** var indlagt på Psykiatrisk Hospital, afd. N 1, på retsstridig måde har bestemt Århus Politi til at udbetale sig vederlag, som han ikke var berettiget til. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftet.

Forhold 16

Vidne 10 (V10) blev den 23. januar 2003 dømt til ambulante psykiatrisk behandling. Tiltalte blev beskikket som bistandsværgen den 27. februar 2004. **V10** har på intet tidspunkt i beskikkelsesperioden var indlagt. Retten finder, at tiltalte ved henholdsvis den 5. marts, den 23. april, den 4. juni, den 16. august 2004 og den 7. februar og den 11. marts 2005 at have anmodet om

indlæggelsesvederlag, selv om han vidste, at **V10** befandt sig på **Institution 5** på retsstridig måde har forsøgt at bestemme Århus Politi til at udbetale sig vederlag, som han ikke var berettiget til, idet tiltalte burde have skaffet sig vished for, at hans fortolkning, hvorefter ophold på **Institution 5** kunne sidestilles med indlæggelse/anbringelse i henhold til dommen, var rigtig. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftets forhold 16. punkt 1. Retten finder ikke at kunne afvise tiltaltes forklaring, hvorefter det var en fejl, at han allerede den 23. april påny anmodede om årsvederlag, hvorfor tiltalte frifindes for forhold 16. punkt 2.

Straffen fastsættes til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 279, til dels § 21. Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på antallet af forhold og at overtrædelserne er sket som led i et tillidshverv.

Retten finder dog, at Århus Politis kontrol med tiltaltes oplysninger i perioder har været lemfældig, hvorfor straffen derfor ikke skal fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Efter karakteren af de pådømte forhold finder retten ikke, at der er en nærliggende fare for, at tiltalte fremover vil misbruge stillingen som bistandsværge. Retten finder endvidere, at spørgsmålet om tiltaltes fortsat virke som bistandsværge bør overlades til den myndighed, der i sin tid har udpeget ham. Påstanden om rettighedsfortabelse tages derfor ikke til følge.

Thi kendes for ret:

Tiltalte straffes med fængsel i 4 måneder.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begår noget strafbart i 2 år fra endelig dom.

Tiltalte frifindes for påstanden om rettighedsfortabelse.

Inden 14 dage skal tiltalte til Østjyllands Politi betale 43.200 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Dommer